

ION VINEA

Ásítás alkonyatkor

Mint egy ideges ménes elcsendesedik az erdő,
méhe,
kerek és matt völgy a dombok hűvösében:
meztelen nő puha párnák között.
Természetfeletti kotló, letakarja az est
felhőszárnyaival
a falu tojásait – és egy távoli dombon az Isten
kockázik
és az elejtett kockákból kerek ablakú
házak lesznek.
...Egy hete már, hogy erre lovagolva nem fújta meg
kürtjét egyetlen postás sem,
Ehelyett, lám, egy fekete-pópa gyalogol
az úton
ím, a távolság letelepedik megfejni
a csordát
lám a szél megkongatja az apáról fiúra
öröklődött harangokat
íme...
nem tudom, talán túl késő van,
mert a szegénység fényei gyúlnak az ablakokban
mint kis ikonok
a mennyei háztartások bezártak
a szentek a felhőkön hagyták égő pipáikat
és lefeküdtek feleségükkel
mert unott bibliai nyájak jönnek, jönnek,
jönnek, jönnek
az ösvényen ostorcsattogás, csááá és mocskos
káromkodások...

1913

Balázs F. Attila fordítása